

OKTOBER 2019

på väg

INFORMATIONS- OCH SAMFUNDSTIDNING FRÅN MISSIONSKYRKAN I FINLAND

I detta
nummer:

- * FÖRSAMLINGARNA
- * MISSION
- * SOMMARKONFERENSEN
- * HÖSTINSAMLINGEN
- * INFORMATION

INLEDNING ON HÄLSNING

Tankar inför hösten

På vår resa genom livet behöver vi ibland sätta oss ner och tänka efter. Ibland väljer vi de här rastplatserna själva, ibland tvingar oss livet till dessa pauser. Vi kanske behöver nyorientering eller någon som lyssnar när vi funderar över saker som inte blev som vi hade tänkt. Vi kanske går igenom både yttre och inre kriser eller så kanske vi har slitit så hårt att stressen har tagit ut sin rätt.

Vi fortsätter växa hela livet. Församlingen och kyrkan vill vara en plats där man får vara sig själv, där man får vila, där man får lufta sina tankar, där man får känna sig älskad och behövd. En plats där man får landa och får ny luft under vingarna. Livet och tron är en helhet där vi får ha vår tillit och vår trygghet.

Det finns mycket ondska i världen, så mycket som vi aldrig kan förstå. Som kyrka vill vi stå emot det onda genom att jobba för det goda. Vi vill sprida kärlekens budskap i ord och handling. Vi vill se människorna, lyssna på dem och räcka ut en hjälpende hand.

Gud är god! Genom att studera Jesu liv kan vi se att Gud står på de svagas sida. Han vill hela och upprätta varje människa på djupet. Gud kan överraska på många sätt - men ofta sker det genom människors godhet och lyhördhet för hans vilja. Låt oss därför, både jag och du, fokusera på det viktigaste. Låt oss värna om människorna och visa på den källa av liv som finns i Jesus Kristus.

Hälsningar, Håkan Björklund

på väg

UTGIVARE: Missionskyrkan i Finland
ADRESS: Torngatan 4, 10600 Ekenäs
TEL: 050 36 20 602
E-POST: info@missionskyrkan.fi
WEBB: www.missionskyrkan.fi & www.facebook.com/missionskyrkanifinland
BANK: Aktia 405510-2257071 IBAN: FI57 4055 1020 2570 71 Swift/BIC: HELSFIHH

ANSVARIG UTGIVARE: Håkan Björklund
PRODUKTION: MKF och KTMP Group Ab
REDAKTÖR: Marie-Louise och Håkan Björklund
E-POST: info@mkf.fi

TRYCK: KTMP Group Ab
PÄRMBILD: Jonas Ahlsved.
ÖVRIGA BILDER: Olle Rosenqvist, Kari Levälähti, Christoffer Gull, Sofia Grankull, Håkan Björklund, Markus Linde, Linus Mickelsson, Pricken Levälähti, Maria Norrgård

Utkommer med 2- 3 nummer/år. Distribueras gratis till medlemmar i MKF:s församlingar och andra intresserade som önskar få tidningen.

Familjen Korkman Lopes

Efter 23 år i Brasilien för Anna Korkman Lopes, flyttade familjen till Finland sommaren 2017.

På Väg frågade dem hur deras liv ser ut idag.

Anna berättar:

– *Mycket är bra, men mycket har också varit jobbigt.*

Jag har idag fått besked om att jag blev vald till ett jobb som jag sökte, ett fyra-årigt kontrakt på samma ställe där jag nu jobbar, alltså Helsingfors samfällighets Familjerådgivning. Hittills har jag haft en vikarietjänst på två år åt gången som senast förnyades i början av augusti. Det som gjorde detta möjligt var att jag har fått Valviras tillåtelse att använda titeln som psykolog och psykoterapeut i Finland. Det tog två år och ett ordentligt papperskrig men jag är förstås glad och lättad att det till sist gick igenom. Jag har lärt mig mycket i arbetet som familjerådgivare och psykoterapeut och arbetet känns meningsfullt, om också ibland mycket utmanande. Å andra sidan kittlar rastlösheten i mig och jag försöker hitta något nytt att utveckla på jobbet.

Marcelo studerar ännu finska, just nu en kurs inför ett språkprov i november. Han predikar allt emellanåt på olika håll och kämpar samtidigt med utmaningen att hitta meningsfulla uppgifter framöver. Det är inte alltid lätt att vara utlänning i Finland. Men på språkkursen har han också haft flera tillfällen att tala om det glada budskapet för människor från många olika länder.

Jessica går tredje året på gymnasiet och kommer att gå ett år till ännu. Hon är också med i kör, musikteatergruppen Nya Tadam och deltar i lovsången i församlingen.

Anna och Marcelo Korkman Lopes

Sofia har blivit mycket bättre på svenska och kan nu läsa tjocka böcker. Hon sjunger i kör och har gitarlektioner, spelade handboll förra terminen men bytte denna höst till danstimmar.

Samuel trivs med skolan och klarar sig bra. Han sjunger i kör, har pianolektioner och spelar fotboll.

Tidvis har det nog varit mycket jobbigt för barnen med att kunna anpassa sig till en ny kultur, hitta kompisar med mera.

BE GÄRNA FÖR:

- Att Marcelo ska ledas in i det slags arbete där han kan ge sin bästa insats och som kan kännas meningsfullt.
- Barnens studier, vänner och hälsa
- Annas arbete och uppdrag.

Nepal

I människors och Guds tjänst

I slutet av juli ringde Dawa upp mig. Han berättade om en stor översvämningskatastrof i Bangladesh i Västbengalen, Indien och i Nepal. Miljoner utan hem, många som förlorat allt. Kan vi mötas i Kathmandu den 15 augusti (2019)? frågade han. Det gick inte att ta sig fram i landet så vi var tvungna att vänta några veckor. Dawa var i Texas så han ringde hem åt sina medarbetare och sa att de skulle tömma alla konton, ringa runt till evangelisterna, och själva ta sig över gränsen till Nepal och börja hjälpa och rädda människor. Så när Dawa och jag möttes i Kathmandu i mitten av augusti var redan ca 200 arbetare ute. De renade vatten, de gav presenningar åt dem som inte hade, de gav myggnät och ris som vi hade kört in från Indien. Jag hade pengar med mig så vi köpte mer förnödenheter som delades ut. Mycket apati, många tårar, många kramar men också skratt. Mycket närhet och värme. Vi var några dagar i en stad som heter Pokhara. Vi stod vid stadsporten och såg de fattiga som förlorat allt försöka ta sig in i staden. De möttes av Nepalesiska soldater och en gevärspipa, de fick inte gå in i staden där allting fanns, vatten och mat. Vi stod och såg på eländet men kunde ingenting göra. I slutet av månaden flög jag hem efter att ännu en gång varit tillsammans med människor som upplevt en katastrof. Många ställde frågor om oss, varför vi brydde oss om dem. Och de fick höra om

Jesus som älskar alla och som dog för alla. Mitt i nöden kände vi och våra evangelister att Han är också här. Dörrar öppnades igen en gång för evangelium. Relationer knöts som aldrig hade knutits utan nöden och hjälpbehovet. Tack alla ni som var med i bön och gav pengar!

Den 26/10 reser jag Olle, Kaj och Lisbeth Holtti samt Marcus Linde till Mt Everest området till Phaplu för att vara med de sista dagarna av ledarträningen där. Vi skall också möta 30 män som är ledare för alla evangelister som vi sänt ut i Nepal. Vi vill höra hur de har det, hur arbetet går vidare. Vi skall också sända ut 30- 40 nya evangelister som för första gången ger sig ut i tjänst i bergen. Efter det flyger vi tillbaka till Kathmandu och därifrån till Indiska gränsen. Därifrån hämtas vi och kör till staden Siliguri. Vi åker upp till Mirik där vi skall möta Dawas familj och andra ledare. Den 5/ 11 flyger vi till Delhi och den 6/ 11 kommer vi hem med Finnair. Förföljelsen är svår. Man stänger ner kristna organisationers arbete och slänger ut dem ur landet. Be om beskydd för förföljelsen! Be om beskydd för olyckor och sjukdom. Be att vi får vishet att kunna visa på rätta sätt att arbeta i dessa tider.

Tack ska ni ha för att ni är med!
Tillsammans i missionens tjänst!
MVH OLLE

Församlingsmedlemmarna kokar och delar ut mat.

Människorna har ingenting kvar, vattenströmmarna tog allt.

Arbetet i Gambia

År 2008-2009 åkte pastorsparet Jonny och Sirpa Forsström till Gambia på en semesterresa. Där träffade de pastor Abou som då hade grundat en eller ett par församlingar. Jonny och Sirpa återkom nästan varje år och fick vara med om att nå nya områden som sedan pastor Abou med team fortsatte med. De fick också ge idén till barnhem för de barn som man märkte för illa. Tyvärr dog Jonny plötsligt år 2014, men arbetet som startades har fortsatt.

ETT MIRAKULÖST VÄXANDE ARBETE

I början av år 2019 har arbetet nått ett trettiootal nya byar och spritt sig över landsgränserna till Senegal, Guinea Bissau, Sierra Leone och Guinea Conacry. I barnhemmen som startats finns nu cirka 160 barn.

KRISTEN MISSION BLAND MUSLIMER

Arbetet att grunda nya församlingar kan gå till på följande sätt. I muslimska områden börjar pastor Abou med att göra hembesök och visa på att Bibeln är pålitlig med hjälp av Koranen. När människor förstår att Bibeln är att lita på tar han upp vad Koranen säger om Jesus. När människor accepterat detta börjar han berätta vem Jesus är med Bibeln som grund. Om han får ihop ett visst antal intresserade samlar han dem och om någon av dessa visar speciellt intresse och verkar ha ledaregenskaper så får denne bli en Timoteus. Under cirka tre år undervisar Abou denna grupp regelbundet. Sedan grundas en församling med den lokale Timoteus och en lekman som ledare.

Flickornas barnhem.

Pojkarnas hem.

Pastorer och ledare från Gambia, Senegal, och Guinea Bissau.

MISSION

Några gånger per år träffas dessa församlingsledare och församlingsplanterare till undervisnings- eller ”pastorsdagar”. Bara en handfull av ”teamet” har gått på pastors-seminarium, så dessa dagar är viktiga. Pastorererna får ingen lön utan har om möjligt småjordbruk eller andra jobb som de försöker leva på.

NYSTARTADE BARNHEM

Barnhemmen finns både i Gambia och i andra länder. När församlingsplanterarna går från hus till hus upptäcker de barn som behöver hjälp. Detta födde idén till barnhem. Barnen kan ha mist sina föräldrar i sjukdomar eller olyckor eller blivit övergivna på grund av alkohol eller mental sjukdom. På olika sätt försöker pastor Abou få ihop till mat, kläder, skor och skolmaterial till barnen. På jullovet och påsklovet anordnas barn- och ungdomsläger i Abous hemby Tubakuta för de närmaste barnhemmen.

ABOUS UPPVÄXT

Pastor Abou är född i en muslimsk familj. Hans pappa var imam i byns moské och Abou har som andra muslimska barn fått lära sig stora delar av Koranen utantill. I skolan träffade han en klasskompis som läste Bibeln. Intresset

för Bibeln växte och han fick en Bibel av kompisen. Han läste den och tyckte den var mycket fullständigare än Koranen. Men han blev inte troende. Senare träffade han en koreansk pastor som förklarade tron och då kom han ihåg vad han läst. Han blev troende och hans pappa sa att om han tänker vara kristen kan han sticka hemifrån. Det blev pastorsskola på Filippinerna i åtta år. Efter det ville Abou tillbaka till Gambia för att jobba där.

UTAN PENGAR MEN ETT STORT HJÄRTA

Pastor Abou lever för församlingsplantering och barnhemmen. -Vi har inga pengar men ett stort hjärta, sa han en gång. Jag vaknar på morgonen och är rädd för hur det ska gå med allt. Men när jag ser barnen känns det så rätt.

MÅNGA UTMANINGAR

Utmaningarna är många i den unga kyrkan. Den söker sin väg i många frågor samtidigt som huvudmålet är att plantera nya församlingar där det ännu inte finns. Behoven är inte bara ekonomiska. Ett sammanhang eller människor som ber och delar det som är på gång är mycket viktigt. Man kan göra det från Finland eller åka till Gambia och uppmuntra på sitt eget lilla sätt.

KARI LEVÄLAHTI

Abou undervisar nya ledare.

Hälsningar från familjen Sandås i Aten

Hösten har börjat för oss också här i Aten, även om vi ännu känner att vädret är varmt och stränderna fulla med människor. Barnen är tillbaka i skolan efter ett långt sommarlov! Det är alltid en övergångstid för barnen när de skall tillbaka till skolan. Kaleb har börjat på femman, Rebecka på fyran och Eliah på tvåan. Det som gör hemläxorna lite enklare nu än tidigare är att Kaleb kan hjälpa de två yngre syskonen med grekiskan.

Förra sommaren när vi var i Finland och Norge tog vår iranska vän Vahid hand om vårt hus. Jag märkte att han var en pålitlig man som vi kunde lita på. Han ville gärna gå på vår DTS (lärlingutbildningsskola), men kunde tyvärr inte göra det på grund av att han inte kan åka utanför Grekland. Istället tog jag med honom på våra UMU- teammöten. Han blev snabbt en del av vår grupp och även en del av vår familj. Han har varit nästan lika länge som oss i Grekland, 4 år, dock utan att få uppehållstillstånd. Under våren hoppades han få visum till USA eftersom han blev lovad stipendium för att åka på DTS i Texas. Han fick dock avslag på ansökan och blev mycket besviken. Han frågade mig en dag vad han ska ta sig till. Han kände sig övergiven och kände att hans situation var hopplös. Då sade jag till honom att jag under den kommande månaden skulle be och fasta för honom och hans situation. Även om situationen är hopplös så har Gud en utväg. Efter några veckor när vi träffades, så berättade han för mig att han upplever att Gud säger till honom att han skall starta en församling. Han tackade till och med nej till ett jobb på Lesbos eftersom han upplevde att han hade en annan uppgift. Detta blev början på något nytt, inte bara för honom, men också för mig. Jag fick kort därefter höra en del om DMM (discipleship making

movement), församlingsplantering enligt modellen som vi ser i Apostlagärningarna och upplevde att detta var något som vi i UMU Aten behövde få lära oss mera om. Under sommaren fick jag inbjudan till att komma till Kambodja för att få mera träning. När jag dessutom fick hjälp med att finansiera resan av några vänner i Finland så var beslutet lätt att ta. Nu i skrivande stund sitter jag i Battambang Kambodja! Under första vecka hade vi en konferens (Harvest multiplication training) för dom som jobbar med DMM runtom i världen (främst Asien och Afrika). Vi fick ta del av otaliga vittnesbörd från Afghanistan, Pakistan, Indonesien, Nepal samt olika platser i Afrika. Många av dem blir också förföljda på grund av sin tro. Några har suttit i fängelse, andra har blivit misshandlade. Man känner sig minst sagt liten bland dessa troshjältar. Vi i väst får numera lära oss av de kristna i öst.

Nästa vecka (imorgon) kommer jag att få gå själva träningen i DMM samt en träning för dem som vill bli utbildare. Då går vi mera i detalj genom hur man kan forma husförsamlingar, samt DBS (discovery bible study). Planen är att vi ska ha en öppen träning i Aten i slutet av april nästa år för alla som är intresserade! Med oss då kommer vi att ha Fred från Indonesien som själv fått se en stor husförsamlingsrörelse växa fram (cirka 19 000 människor som är med i församlingsnätverket). Vi tror att detta är en modell som passar utmärkt för flyktingar som kommer till Grekland och Europa!

Med önskan om välsignad höst!

MARTIN, HEGE-ELISE, KALEB, REBECKA OCH ELIAH SANDÅS
(följ vår blogg: www.hemsandas.weebly.com)

Här kommer nu äntligen en liten uppdatering från oss, den här gången från vårt hus i Sundom där vi kommer att stanna på obestämd tid.

Familjen Zuglian

Det är med blandade känslor jag sitter ner för att skriva dessa rader. I mitten av juli, när Fabio ännu inte lyckats få jobb i Nhulunbuy, fattade vi det svåra beslutet att officiellt flytta tillbaka till Finland för obestämd tid. För mig och barnen betydde det att inte åka tillbaka till Australien den 26 September som planerat, utan att isället hitta bostad och skriva in barnen i skolan här. För Fabios del betydde det att göra sig av med våra tillhörigheter i Australien och ta sig till Finland. När jag säger att beslutet var svårt så menar jag främst på ett känslomässigt plan -det känns som en enorm förlust och stor sorg att gå miste om det som varit vårt hem under de senaste 12,5 åren. För barnen är det hela deras barndom och allt som är välbekant och hemvant. Personlingen är min tröst att det verkar klart att Gud lett oss vidare; under det senaste halvåret har vi bett att Han skulle visa oss sin vilja och sina planer genom Fabios anställning. Så när den dörren förblev stängd visste vi att det var tid att bryta upp, och på det sättet var beslutet inte svårt.

Vi är överväldigade av att ha fått se hur Gud har försett oss med allt vi behöver sedan vi kom till Finland; ett förmånligt och rymligt hus (vi bor i Sundom!), ett varmt välkomnande, en härlig församlingsgemenskap, ett jobb åt Fabio, vänner (nya och gamla), möbler, varma kläder etc etc...!

Det har varit ett mycket intensivt år, med många förändringar, och personligen känner jag mig rätt utmattad. Jag kommer att vara sjukskriven åtminstone till slutet av året, och försöker koncentrera den energi jag har kvar till att hjälpa barnen komma in i samhället här. Mina cancer-behandlingar börjar lida mot ett slut och jag har nu bara ett par planerade sjukhusbesök kvar för det här året. Sedan får vi se vad framtiden för med sig... jag tror att min första riktgivande cancerkontroll kommer att vara om 1-1,5 år. Vi var lite oroliga att Fabio skulle ha svårt att få jobb i Finland, men efter mindre än 2 veckor i Finland hade han fått jobb på en byggfirma i Vasa... vilket vi anser vara ett verkligt under som vi är tacksamma för! Barnen har modigt startat i en svensk skola och klarat det bra trots att de ibland känner sig som "utomjordingar" som dumpit ner på planeten Sundom. Det känns som en lyxvara att ha släktingar på närmare håll. Vi ser alla med skräckfylld förtjusning fram emot en finsk vinter efter så många år av tropisk värme. Ena stunden är

man glad över höstväder, svampplockning och släktingar, och nästa stund rullar tårarna nedför kinderna när man tänker på älskade vänner och platser vi lämnat i Arnhemland...

Vi behöver fortsättningsvis era förböner:

- Be för oss alla, om hjälp med den kulturchock som det är att (åter)anpassa oss till livet i Finland.
- Be att barnen skulle hitta goda vänner som delar samma tro.
- Be för mig (Maria) att jag skulle återfå mina krafter efter många långa cancerbehandlingar
- Be om nya uppgifter i Guds rike på hemmaplan
- Be att Fabio skulle hitta sin plats, lära sig språken och känna sig hemma i Finland
- Be om hjälp i sorgeprocessen över allt och alla vi lämnat i Australien
- Fortsätt att be för Aboriginerna i Arnhemland, behoven är stora och arbetarna är få...

Till sist vill jag bara säga ett enormt stort TACK för allt stöd (ekonomiskt men också av andra slag!) och uppmuntran som vi har fått ta emot av er alla genom åren. Jag önskar det fanns någon emoji som ger rätta åt de här orden... I brist på lämplig emoji använder jag Paulus ord från Fil 4:18-20 ***"Vi har fått allt, och det i överflöd. Vi har fått mer än nog sedan vi av er har tagit emot gåvan, en ljuvlig doft, ett rätt offer, som Gud tar emot med glädje. Så skall min Gud, efter sin rikedom, på ett härligt sätt i Kristus Jesus ge ER allt vad ni behöver. Vår Gud och Fader tillhör äran i evigheters evigheter, amen"***

För den som vill fortsätta stöda missionsarbetet ekonomiskt finns möjligheten att stöda Missionskyrkans övriga missionsprojekt, se <https://mkf.fi/mkf-i-utlandet/> eller för den som vill fortsätta att stöda arbetet i Arnemland kan det göras genom Pioneers, se <https://pioneers.org.au/give/donate/> (Märk inbetalning med Arnhem Land)

Kom gärna och hälsa på till Sundom! Med önskan om Guds fortsatta närvaro och välsignelse,

FABIO & MARIA, LINDA LUCA OCH LEYLA

MKFs

biståndsarbete avslutas

Under de senaste åren har mycket förändrats i den finländska biståndsvärlden eller utvecklingssamarbetet som det numera heter. På grund av att budgeten från staten har minskat och kraven markant ökat har vi tvingats in i ett läge där det i nuläget, inom ramen för Frikyrklig samverkan, inte längre är möjligt att bedriva biståndsverksamhet.

I augusti 2019 avslutades därmed också Missionskyrkans biståndsprojekt i Afghanistan, Guyana och Tanzania. Hur fortsättningen och kontakterna framöver blir med de länderna beror till stora delar på hur diskussionerna om MKFs utlandsarbete kommer att gå i församlingarna, samfundsstyrelsen och olika forum. Om MKF någon gång framöver vill återgå att satsa på biståndet är det i princip möjligt, men åtminstone nu är det inte aktuellt med att lämna in någon ansökan. Naturligtvis kommer MKF också framöver att på olika sätt hjälpa fattiga människor i utlandet, men om vi gör något projekt med finska staten är inte längre självklart.

I Frikyrklig samverkan finns en del av personalen ännu kvar till årets slut. Bland annat sammanställer man en biståndshistorisk överblick över tiden för det gemensamma utvecklingssamarbetet från start till mål. Den utkommer någon gång i början av nästa år. Vi ska också ha ett avslutande möte med Utrikesministeriet då verksamhetsåren 2018-19 ska behandlas och förhoppningsvis godkännas.

Det är många av er läsare som genom åren har varit med i bön och ekonomi för att fattiga människor i våra samarbetsländer ska få bättre levnadsvillkor. **Våra samarbetspartner hälsar alla och uttrycker sitt innerliga och varma TACK.** Genom hjälpen har många tiotusentals människor i olika länder upplevt förändring och Herrens namn har fått lysa fram och bli ärat genom den kärlek som den praktiska förkunnelsen gett. Nästan 25 miljoner euro har vi gemensamt i Frikyrklig samverkan kunnat förmedla sedan 2005, varav nästan 4 miljoner kommit från församlingar och enskilda givare. Hur många som kommit till tro på Jesus genom det som gjorts är det ingen av oss som vet.

BJARNE RÖNNQVIST,
EX TF BISTÅNDSLEDARE I MKF

Mona Groop-Sjöholm som innehaft den ordinarie tjänsten som Biståndsledare i MKF, sedan år 2006, har avslutat sin tjänst. Familjen Groop-Sjöholm har flyttat till Jakobstad och Mona har börjat jobba som projektledare i Karleby/Jakobstad.

T.f Biståndsledare Bjarne Rönnqvist har likaså avslutat sin tjänst. Familjen bor i Kvevlax, och Bjarne fortsätter sin deltidstjänst i Missionskyrkan i Billnäs.

MKF vill uttrycka ett jättestort tack till Mona Groop- Sjöholm och Bjarne Rönnqvist för det fina arbete ni gjort!

Vasa

Ekenäs

Jakobstad

SAMFUNDSFAMILJEN

I ett tidigare nummer av informationstidningen På Väg presenterades Missionskyrkan i Finland och dess arbete centralt. Vi presenterade aktuella missions-och biståndsprojekt, anställningar, tjänster och funktioner. I detta nummer kan du läsa mer om vem som utgör basen för det gemensamma MKF-arbetet, nämligen församlingarna. Till samfundet (familjen) hör femton församlingar med egna styrelser och ledningsgrupper. Alla församlingar har tron på Jesus Kristus som frälsare och herre gemensamt, men sättet att utöva och kommunicera detta varierar från ställe till ställe.

För att du som läsare ska få en inblick i hur de olika församlingarna jobbar, har vi ställt samma frågor till alla församlingar och utifrån svaren, som getts av antingen pastor eller ordförande, bearbetat en text om varje enskild församling.

Sundom

Mariehamn

Helsingfors

Missionskyrkan i Billnäs

är belägen mellan den gamla bruksorten Billnäs och samhället Karis i Raseborg. Församlingen består idag av knappt 30 medlemmar varav många är bosatta på annan ort än Billnäs, så själva kärngruppen är inte så stor. Under terminerna hålls gudstjänster ca 2 gånger per månad och likaså regelbundna böneträffar.

Det har genom åren byggts en bra gemenskap i församlingsgruppen och det finns en stark kärngrupp som är mycket aktiv. Till stora delar har församlingen fått fungera som en helandestation för många människor som flyttat till regionen och behövt en tid av uppbyggnad för att komma vidare i livet. De flesta av dessa har sen dragit vidare men fått en grund att stå på.

Billnäs kan betecknas som en landsortsförsamling. Billnäs och Karis kännetecknas av en ganska stark utflyttning och svag sysselsättning. Yngre människor flyttar i regel bort när de börjar studera och återvänder sällan. Det stora behovet i församlingen i nuläget är att kärngruppen i församlingen behöver bli större för att kunna betjäna människors olika behov. Vår målinriktade bön är att några kristna par, familjer eller enskilda som bär på en kallelse att vara med och bygga en kristen gemenskap flyttar till orten.

Genom åren har olika arrangemang ordnats, främst konserter av olika slag som nått olika målgrupper. Under de tre senaste åren har församlingen deltagit i ett lokalt arrangemang i Karis och Billnäs, Karis Suomen Paris, där olika hem och offentliga/kulturbyggnader öppnat dörrarna. Ca 100-150 personer har vid de tillfällena besökt kyrkan med många kontakter och samtal som följt. Flertalet har varit förstagångsbesökare, men det har också kommit många som för årtionden sedan deltagit i församlingens barnarbete och som på nytt vill uppleva platsen och minnen från barndomen.

Under de senaste åren har församlingen stött projektarbetet med sociala center i Guyana och Evangelistmissionens arbete i Himalaya. I vintras var församlingen också mycket involverad i bibelskolan Apg29 som hölls på Sjömansro i Lappvik.

I nuläget har församlingen inget barn-eller ungdomsarbete, men för några år sen fanns ännu ett uppskattat scoutarbete som säkert kunde fortsätta om ledare hittas.

Hälsningar,
BJARNE RÖNNQVIST OCH JÖRGEN ÖSTERBERG

Missionskyrkan i Kvevlax

Missionskyrkan i Kvevlax finns mitt i en levande landsbygd med Pingstförsamlingen som nästan närmaste granne. Församlingens nya pastor, Karl Granberg, har efter nio månaders pastorstjänst börjat bli varm i kläderna.

- När jag skulle börja kände jag glädje och en viss förväntan, eftersom jag ibland hade haft möjlighet att delta i de helandemöten som funnits i Missionskyrkans arbete under många år. Jag är anställd i Missionskyrkan på 60 procent och i Studentmissionen har jag en 40 procentig anställning.

Genom församlingens verksamhet hoppas vi kunna erbjuda ett mångsidigt arbete som når alla åldersgrupper. Scoutarbetet har funnits med i församlingens arbete hela tiden, men däremot har den nedlagda söndagsskolan startats upp tillika med ett stick-café och öppet-husverksamhet.

Vår församling har tillsammans med missionskyrkorna i Vasa och Sundom fortsatt att ordna väncafé och annat program för asylsökande och invandrare.

Det ekumeniska klimatet mellan de olika kyrkorna i Kvevlax är oerhört fint och vi vill verkligen dela våra liv med varandra, både som ledare men även medlemmarna. Kanske man skulle kunna säga att det känns som om något mycket bra är på gång, fastän det kan vara lite svårt att exakt peka på vad.

Helandemötena som pågick varje vecka under många år var mycket viktiga och jag skönjer en viss längtan efter en ny uppstart.

Det bästa med församlingen är nog människomöten och gudsmötena. Och framförallt när man får kombinera de två. Då kommer man nära varandra!

Höstens stora ekumeniska satsning är mötesserien med Sebastian Stakset och Simon Ådal den 24-27.10.

Församlingen har många missionskontakter, inte minst via Olle Rosenqvists arbete i Nepal, Indien, Guyana och Surinam.

Ebeneserförsamlingen i Jakobstad

Vi är geografiskt sett längst norrut av MKFs församlingar. Vi har en relativt låg medelålder i församlingen tack vare alla barnfamiljer. Verksamheten består främst i gudstjänster, smågrupper, barn- och ungdomsarbete samt ett dagis (Anna daghem). Vi har tre olika grupper för barn och unga under gudstjänsten. Utöver detta har vi ungdomssamlingar varannan vecka.

En gång i månaden har vi missionsinformation i gudstjänsten, där olika projekt och initiativ lyfts fram. I samband med detta tar vi upp en missionskollekt. Vi stöder regelbundet Evangelistmissionen men också hemmamissionen genom MKF. Detta är alltid lika inspirerande!

Till de större glädjeämnena hör stabiliteten i ledarskapet som ger en grundtrygghet. Att kunna få möta Herren och växa i min hemförsamling. Att vi är så många som hjälps åt. Att vi vill framåt och utvecklas, det är något som motiverar mig.

Min församlings största utmaning är att hitta sätt att lärjungaträna och utrusta alla människor som ofta lever rätt så hektiska liv. Detta gäller såväl barn, ungdomar som vuxna. En annan utmaning är att komma vidare med nybygget i Sandsund.

Vi når nya människor främst genom våra medlemmars kontakter i vardagen. En del är fenomenala på att hitta människor som är öppna för evangeliet.

JONAS AHLSTED
EBENESERKYRKAN JAKOBSTAD

Missionskyrkan i Mariehamn

Vi är en församling som har kyrkan mitt i staden. Vi har ca 70 medlemmar där de flesta är över 50 år. Vi är nog en ganska traditionell församling där vi har Gudstjänster, samlingar för de äldre och ungdomssamlingar. Vi samlas till bön tre dagar i veckan. Vi har även ett "bönehus" i Föglö samt en lägergård, också den på Föglö, där vi har ungdomsläger på somrarna.

När jag tänker på församlingen blir jag varm i hjärtat. Vi upplever en tid av inre helande och en Gudslängtan som växer sig starkare. Det finns en stor och fin gemenskap där många predikar och leder möten. Vi får ofta höra av människor som besöker våra Gudstjänster att det är som att komma till en öppen famn.

En av de svåra utmaningar som jag tror vi alla brottas med är att på ett naturligt sätt dela vår kristna tro med de som ännu inte tror. Vi ber om en förnyring och att vi ska kunna vara en tillflykt för sargade människor.

Vi når kyrko-ovana genom ungdomssamlingarna och en samling som heter "männens samling" första måndagen i varje månad och kvinnofrukostar. Också våra Gudstjänster finns till för detta.

Vi stöttar samfundets missionärer samt ett barnhem/skola i Matopeni, Kenya.

NICLAS WIKSTRÖM
MISSIONSKYRKAN I MARIEHAMN

Missionskyrkan i Åbo (Friffe)

har under många år haft en deltids församlingsarbetare eller pastor och hållit gudstjänster i Metodistkyrkan. I dagsläget möts Friffe inte längre i en kyrkolokal.

Kaj Erik Ramstedt (ordf) berättar:

- Vi är idag en hemförsamling och vi möts i de olika hemmen. När vi samlas är vi fokuserade på undervisning, lovsång och bön. Då det gäller undervisningen går vi systematiskt igenom en bibelbok i gången. Just nu är vi i slutet av Romarbrevet.

Vi är ingen stor grupp, men vi känner oss trygga i vår vision och har inte på det sättet en känsla av kris.

Vår största utmaning är ändå att kunna nå bättre utåt. För att motverka inåtvändhet odlar vi tanken om att varje medlem är en missionär och vår bön är att vi skall få större frimodighet att bjuda in vänner till församlingen.

Vår bön är också att Gud skulle låta sin församling vara en gemenskap som är andefylld, evangeliecentrerad, glädjande och förvandlande.

Missionskyrkan i Borgå

är en glad och pigg församling på ca 80 medlemmar. Alla åldrar är representerade, dock inte så många ungdomar just nu. Glädjande är att ett antal barnfamiljer finns med, och därmed finns det barn i söndagsskolan. Vidare finns en rätt stor grupp medlemmar som har afrikanskt ursprung, och de har regelbundet också egna sammankomster. Även söndagsskola för afrikanska gruppens barn ordnas regelbundet. Gudstjänsten på söndagen är den viktigaste händelsen i veckan. Parallellt med gudstjänsterna hålls söndagsskola eller barnens gudstjänst. Två gånger i terminen hålls gemensam gudstjänst för alla åldrar. Ett gemensamt ungdomsarbete "Alive!", som gjorts tillsammans med pingstförsamlingen, har funnits i staden sedan 2009. Under denna höst hoppas vi få klarhet i hur den traditionen och det samarbetet skall se ut framöver.

När jag tänker på församlingen gläder jag mig mycket över att här finns en god gemenskap och sammanhållning där alla blir sedda och hörda. Det som gläder alla gudstjänstbesökare, kanske

speciellt barnfamiljerna, är att det nästan alltid serveras lunch efter gudstjänsterna. Detta bidrar också till att gemenskapen byggs, och att man lär känna varandra på ett naturligt sätt.

Vår utmaning är att vara en relevant församling för staden och stadens människor, så att det inte blir för familjärt och mysigt ;) Det är rätt många som kommer ibland, vilket är trevligt, men färre som engagerar sig i praktiken. Det skulle behövas flera personer med i söndagsskolan, bland annat. Att satsa på barnarbete och unga familjer känns viktigt.

Församlingen ger allmänt stöd till MKF-missionen (bland annat Evangelistmissionen) genom gåvor och genom 10/10.

En fråga som redaktionen ställde i samband med underlaget för denna artikel var frågan på vilket sätt församlingen når kyrko-ovana människor. Som nyss inkommen i gemenskapen har jag svårt att svara uttömmande på frågan.

Jean Claude Tuyishime (vänster i bild) är afrikagruppens ledare. Henrik och Christina Nymalm (mitten) samt Evariste Habiyakare som tolkar.

Det har arrangerats Alfakurser förr, och det är säkert nåt man kunde överväga igen. Genom ungdomsarbetet genom åren (tillsammans med pingstförsamlingen) har man nått just det ålderssegmentet. Det finns en böne- och samtalsgrupp som engagerar ett flertal kyrko-ovana. Men detta är en väldigt viktig fråga, också att definiera begreppet kyrk-ovana.

Vad är det man skall bli van vid i församlingen och kyrkan? Det vill säga vill vi underförstått att alla skall bli som oss för att passa in? Eller är det istället vi själva som borde 'avvänja' oss från våra mönster och system, så att vi bättre når ut med de goda nyheterna om Jesus? ☺

ROGER ANDERSSON, PASTOR I BORGÅ

Borgå missionskyrka

- Roger: "att komma hem"

Söndagen den 8 september välkomnades det nya pastorsparet, Carina och Roger Andersson till Borgå. Det tidigare pastorsparet, Henrik och Cisse Nymalm, hade avtackats av församlingen redan tidigare, men även vid detta tillfälle kunde ingen undgå att märka den tacksamhet som Rwanda-gruppen visade dem. De konstaterade med glädje att Nymalms bor kvar i stan också efter att ha blivit pensionärer.

Efter åtta år som anställda i Missionskyrkan i Vasa, delade både Roger och Carina hur de uppfattat sin väg och Guds ledning att komma till Borgå. Både församlingen och grannförsamlingarnas representanter hälsade dem varmt välkomna till staden.

Carinas reflektioner

Vi är glada över att ha fått möjligheten att komma till Borgå. Det har en längre tid funnits på våra hjärtan att söka efter möjligheten att flytta hit till den fina staden och nu öppnades dörrar för oss båda. Våra tre barn är alla redan vuxna och även Elias som är 18 år och yngst av dem tyckte att det var ok att vi flyttade och att han blev kvar i Vasa för att gå sista året i gymnasiet.

Vi har upplevt att många bitar på olika områden har fallit på plats. Jag har fått arbete i en skola där jag känner mig välkommen och vi har också hittat ett hem som jag har fått inreda och göra hemtrevligt. Jag upplever att min gåva är att på olika sätt skapa en atmosfär där också andra kan känna att det är en trygg och bra miljö att finnas i. I skolan är det grundläggande att eleverna får känna sig trygga och betydelsefulla för att de ska kunna lära sig nya saker. I kyrkan får jag vara med och skapa en atmosfär av tillbedjan och förtröstan på att Gud vill möta oss och ha en relation med oss. Jag tror inte att Gud är beroende av en speciell atmosfär eller stämning men jag tror att vi människor är det. I en varm och öppen atmosfär kan vi bättre fokusera på Gud och höra Hans röst.

Musiken är ett viktigt element för mig personligen och också något som jag vill dela med mig till andra. Ibland kan jag uppleva att en sång som har talat starkt till mig också kan vara till välsignelse för någon annan. Jag brukar ibland sända länkar till sånger åt någon person som jag upplever att behöver få ta emot sångens budskap kanske i en svår situation som personen befinner sig i. Ofta har jag fått respons på att det var någonting i sången som talat till personen som behövde få höra det just då. Också i församlingen kan jag uppleva starkt att vi ska sjunga någon speciell sång och efteråt har någon kunnat berätta om hur viktig den sången var just den dagen. Jag tror att sång och musik kan ha en profetisk funktion och kan fungera till tröst och uppbyggelse i våra möten.

Jag vill dela med mig det jag själv fått och jag tror att det är viktigt att vi gör det när vi möts.

CIA

Närpesförsamlingarna

Mats Gädda berättar:

- I juni flyttade jag med min familj till Närpes för att börja jobba som församlingsarbetare. I nuläget är jag anställd på 20 procent. I Närpes finns tre missionsförsamlingar; Näsby(centrum), Yttermark och Övermark. Tillsammans har dessa församlingar cirka 20 aktiva medlemmar. Gudstjänster har under de senaste åren firats sporadiskt, medan bönemöten har hållits mera regelbundet. I höst tänker vi fira gudstjänst tillsammans en gång i månaden och ha ett bönemöte per vecka. Vi drömmer om att få igång mycket mera bön under hösten! Det som gläder mig mest då jag tänker på församlingen är den trofasthet och uthållighet som jag ser hos församlingsmedlemmarna. Jag är dessutom mycket tacksam att vara med i en församling som prioriterar bön! Vår största utmaning är att vi har en åldrande, krympande församling. Vi behöver se en förnygring! I dagsläget har vi ingen regelbunden verksamhet som når ut till de som inte tror på Gud. - Vi bidrar dock ekonomiskt till mission. I somras ordnades tältmöten i Yttermark med fokus på andlig sång och musik. Detta lockade en hel del som annars inte kommer till våra samlingar. Vi hoppas att under hösten kunna nå ut ännu mera. Vi funderar också på att göra nåt för barnen. Be gärna för oss och välkomna att hälsa på!

VI TROR PÅ EVANGELIETS KRAFT

För att belysa att också en liten församling kan nå ut med budskapet om Jesus ställde tidningen På Väg en ytterligare fråga till Claseric Gull från Betesdaförsamlingen i Yttermark. - Vi har hört att ni under senaste år har velat nå ut till nya människor i bygden. Berätta!

- Det är inte alltid så lätt att nå ut och ofta kanske vi gör det alltför invecklat. Vi är endast en handfull aktiva i Betesdaförsamlingen, men vi tror att Evangeliet har kraft att hjälpa alla människor i byn. Om vi vill, så kan vi ju med enkla medel trots allt nå ut till många fler än de som kommer på gudstjänsterna och mötena.

Överst från vänster: Barbro och Per Erik Hannus, Gunvor och Albin Stenback. Mittenraden från vänster: Lisbeth och Claseric Gull. Framme på bilden: Jenny, Samuel, Ester, Emanuel och Mats Gädda.

Därför gjorde vi en satsning inför julhelgen 2018. Vi delade ut 200 ex av jultidningspaketet Fridsstjärnan-och JulDagen där vi i varje tidning hade satt in en egen skriven julhälsning på ett papper. Vi fick väldigt bra respons och många har tackat för hälsningen- det känns verkligen bra att ha gjort detta. I somras ordnade vi en tältmötesweekend där vi hade kallat in sångarparet Gunilla och Johan Sigvardsson, som är kända från Kanal 10:s program, och det blev nog en succé! Samma par har också tidigare varit i Yttermark och då var Betesda fullsatt. Detta ger inspiration och tacksamhet!

Närpesregionens missionskyrkor

- Mats och Jenny: "hitsche språtsche gåtar vi lär oss"

I Missionskyrkan i Näsby hölls välkomstfest för familjen Mats, Jenny, Ester, Emanuel och Samuel. Gädda, Söndagen den 22 september hölls välkomstfest för familjen Mats, Jenny, Ester, Emanuel och Samuel. Gädda i Missionskyrkan i Närpes (Näsby). Mats är anställd som församlingsarbetare i Betesdaförsamlingen i Yttermark, Missionskyrkan i Närpes (Näsby) och Missionskyrkan i Övermark. I söndagens välkomstgudstjänst berättade Mats och Jenny om hur de fått Närpesbygden på sina hjärtan och att de nu valt att flytta till orten.

Friförsamling i Sibbo

är en liten församling i en landsortsby (Gesterby) i Sibbo kommun. Vi samlas bland annat till gudstjänster, kvällssamlingar, Bibelkvällar, kvinnosamlingar och manssamlingar, bön- och lovsång, bön för Israel med mera. Vi är en församling som vill vara Jesus-centrerad, vardagsnära och utåtriktad. Församlingen präglas just nu av gemenskap, bön, Bibelläsning och samtal om det kristna livet och hur vi ska kunna vara Jesu lärjungar där vi finns i vår vardag. Eftersom församlingen inte är så stor har församlingen just nu funktionen av en lite större bönegrupp. Vi samlas, träffas, vi firar gudstjänst eller kvällssamling tillsammans, sjunger lovsånger, lyssnar på undervisning, dricker kaffe. Sedan går vi ut i vår vardag som en Kristusdoft, eller ett Kristusbrev. Vi är också församling där vi finns i vår vardag!

Vi gläder oss över att alla får och behöver vara i funktion och får använda sina gåvor (ibland också en frustration då vi inte är så många). Att se någon våga dela med sig av det som den har på sitt hjärta, eller har förberett, är för mig den största glädjen! Vi behöver varandra, och varandras gåvor, ingen är sig själv nog!

Vår utmaning just nu är barn- och ungdomsarbetet, att vi skulle få både ledare och barn. Musiken är en annan utmaning, där det skulle vara fint om vi fick någon till som kunde spela piano eller gitarr.

Eftersom vi *alla har vår vardag* med arbete, arbetskamrater, hobbyn, fritid, grannar, dagis, skola, barnens kompisar och deras föräldrar med mera, när vi alla ut till kyrko-ovana människor dagligen! Vi delar deras bekymmer och glädjeämnen, sjukdomar och sorger och allt som hör vardagen till! Vi ber för dem, vi älskar dem, vi ser under ske, vi ser Guds hand i deras liv! Men hur vi ska göra för att få dem med i församlingen och överlåta sina liv i Guds hand, det är en fråga som vi brottas med.

För tillfället stöder vi Olle Rosenqvist och arbetet i Nepal. Olle besöker oss en eller två gånger om året och delar med sig av sina erfarenheter från Nepal. Han är en värdefull del av församlingen. Eftersom han också varit församlingens pastor, finns det en naturlig kontakt till honom från församlingens sida.

BARBRO ÖSTERBERG, PASTOR

Andreaskyrkan i Helsingfors

Andreaskyrkan är en urban, multi-kulturell församling mitt i Helsingfors som tror på en öppen gemenskap där människor av alla åldrar och nationaliteter är välkomna. Vi vill vara salt och ljus för vår omgivning.

Den varma gemenskapen och församlingens engagemang i att nå ut till människor i behov utgör våra största glädjeämnen. Exempel på detta är AndreasHelps som är ett matutdelningsprogram som når ut till 400 olika människor. Varje torsdag har vi en andaktsstund och servering av varm mat. Dessutom delas livsmedel ut. Vi hoppas på detta sätt ge näring till människors kroppsliga och andliga behov.

Vi stöder många olika projekt. Till ex. Lal i Afghanistan. Tomas Sandell och föreningen European Coalition for Israel, Pauline Stableford i Hamburg, Tyskland, Utvecklingsprojekt i Guyana och familjen Zuglian.

Varje söndag har vi barnens samling för barnen 4-8 år. De är med i början av gudstjänsten och går sedan till sin egen samling. Varannan onsdag har vi en barnkör som övar i kyrkan. Kören riktar sig till barn i ca 4-10-års åldern. De sjunger i våra familjegudstjänster två gånger varje termin. På onsdagar samlas omkring 20 barn plus deras föräldrar till en gemensam måltid innan övningarna.

Vår största utmaning är att nå ut till människor i vår närhet, till dem som bor i vårt grannskap.

Med vänliga hälsningar,
SUSAN HARALDSON PASTOR I ANDREASKYRKAN

Missionskyrkan i Sundom

är en pigg 100-åring belagd i byastadsdelen Sundom i Vasa. Med en församling på drygt 40 vuxna och lika många barn så når vi i dagsläget ut till ca 170 personer per vecka genom de olika verksamhetsgrenarna och gemenskapstillfällena vi har. De största av dem är Scoutverksamheten, Söndagsskolan och Gudstjänsterna.

Glädjande just nu är det engagemang som finns hos de enskilda medlemmarna. Alla har en gåva och det syns i allt från fastighetsgruppen till kyrkkafe, scout- och söndagsskoleledare, till omsorgen om varandra i församlingen. Till exempel när vi hade två som steg ner från söndagsskolearbetet så fick vi tre nya som tog vid. Scoutverksamheten är det största utåtriktade arbetet med runt 100 scouter med barn och ungdomar från byskolans alla klasser representerade.

Vi når också byns befolkning genom stick-café, individuella relationer och nu också genom att marknadsföra söndagsskola på byns anslagstavlor samt att stå i startskottet för öppet hus för ungdomar i kyrkan.

Vår församlings största utmaning är att våga nå ut med evangeliet som individer och församling på ett nytt och radikalt sätt till samtidens människor i en kraftigt växande by i utkanten av en stad.

Som ekonomiska givare är vi gladeligen med och stöder till exempel Evangelistmissionen och andra projekt genom att ge gåvor till samfundets missionsarbete.

Välkomna nån gång till Norrbacken 48 i Sundom och ni kan följa oss på sociala medier!

Facebook: Sundom missionskyrka & stigfinnarna sundom

Instagram: sundom.missionskyrka & stigfinnarnasundom

PASTOR MARKUS LINDE

Markus tillsammans med sin fru Teresa.

Missionskyrkan i Vasa

är en kristen gemenskap i centrum av staden, där människor kan möta Jesus och lära känna Honom. Vi vill göra det möjligt att mötas, uppmuntras, utmanas, och växa i vår kristna tro, men också kanske för första gången få erfara Guds kärlek. Vi gläds över att få ha en gemenskap där vi tillsammans får uppmuntra varandra i vår kristna tro, finnas till för varandra i vått och torrt och tillsammans söka Guds uppenbarade vilja genom hans ord. Vi lever i en tid, där den grund vi kristna står på genom Bibeln blir allt mera stötande för samhället. En allt större utmaning i församlingen blir då att studera ordet och se hur vi kan möta samhället och finnas till för den stad vi befinner oss i, samtidigt som vi inte tummar på sådant som Gud har fastställt i sitt ord.

Församlingen har både barn-och ungdomsarbete. Dels erbjuder vi, samtidigt som Gudstjänsterna pågår, barnens söndagsskola för barn upp till 9 år samt även ungdomarnas T-Central för de som är mellan 10-13 år. Vidare satsar vi på äldre ungdomar genom nåt vi kallar "Missian Ung" som är tänkt för ungdomar i åldern 13-19. "Missian Ung"-träffarna innehåller både lek och undervisning, samt en speciell satsning på att ge tid för frågor och diskussion kring aktuella funderingar.

När det gäller missionsarbete är vi dels ansvarig lokalförsamling i utsändandet av familjen Sandås i Grekland, men vi uppmuntrar även våra medlemmar, att där de befinner sig mitt i vardagen, finnas till och på ett naturligt sätt vittna för människor om Jesus Kristus. På sistone verkar Gud också ha öppnat dörrar att nå ut till icke kyrkvana genom vår ungdomsverksamhet.

DANIEL SÄRS, ORDFÖRANDE

Missionskyrkan i Ekenäs

är en församling mitt inne i Ekenäs centrum. Vi är ca 30 aktiva medlemmar varav de flesta är församlingsmedlemmar. Den typiska besökaren i vår församling är en 50-plussare. Vi jobbar i team, som betjänar vid varje söndagsgudstjänst och vid varje Brödkyrka. Under de senaste åren har vi haft 4 - 5 olika smågrupper som träffats i hemmen eller i kyrkan. Vi har också fått hjälpa och stöda flyktingar i deras långa väntan och kamp med att få stanna i Finland. Under hösten har vi fått glädjas med en av våra vänner som äntligen fick ett positivt svar, TACK JESUS! Församlingen har också ett eget MK - Loppis, där man kan handla klimatsmart och träffa människor och få ett gott ord med på vägen. Vi samarbetar också med de andra frikyrkorna i Ekenäs, Ekenäsnejdens svenska församling och Karis Betel i samband med kampanjer, Vänstugan, Gemensam bön m.m.

När jag tänker på församlingen gläder jag mej mest över: Att det i församlingen finns ett hjärta att hjälpa människor i nöd av olika slag.

Hälsningar Maria Nikander, pastor

Att nya människor hittar till oss och erbjuder sig att hjälpa till. Att man får se människor växa till och dras till Herren. Att man ser Herrens nåd och hand mitt i vår bristfällighet.

Skörden och behoven är stora och arbetarna få. Till exempel på musikens område får vi ofta hjälp utifrån av andra församlingar, vilket ju förstas är tacksamt och bra ur ekumenikens synvinkel, men kräver mera planering.

Vi når många kyrk- ovana människor via vår Brödkyrka varje tisdag. Vi delar Guds ord via andakt och musik. Vi delar ut gratis färskt bröd från Fazer och en gång per månad delar vi ännu ut EU - matpåsar. Brödkyrkan har kan man säga sin egen gudstjänst varje tisdag med sina trogna deltagare. Samtidigt som nya hela tiden också dyker upp. Vi når också kyrkoovana genom konserter, frikyrkornas marknadstält och kampanjer. På kommande i höst är ju "Det finns hopp" - kampanjen med SEBASTIAN STAKSET den 22 - 24.11 2019. Med den hoppas vi nå många utanför kyrkorna! Det är ett samarbete mellan frikyrkorna i Ekenäs, Betel i Karis och Awake ry i Lojo. Vi når ju förstas också människor via våra personliga kontakter.

Församlingen stöder missionsarbete (ekonomiskt & bön) i Gambia, vi bedriver biståndsarbete i Lettland/ Baltiska länderna, stöder ekonomiskt och genom bön familjen Sandås i Grekland och arbetet i Afghanistan genom bön-/insamlingar. Under våren 2019, då Apg 29 var och praktiserade i vår församling, så startade de upp en ungdomsgrupp, som sedan har fått fortsätta. Gruppen har döpts till Come2gether och är en grupp för ungdomar och unga vuxna. Gruppen samlas ca 2ggr/månad. Vi gör olika saker tillsammans allt från lekar, freesbeegolf, matlagning m.m. och delar Jesuslivet med varandra. Gruppen består av en salig blandning av finländare, nyfinländare och flyktingar, härligt!

TEXT: CHRISTA MICKELSSON
FOTO: LINUS MICKELSSON

Fyra dagar lägerliv på Sjömansro

Pingstkyrkans och FMU:s gemensamma familjeläger har blivit en succé.

Sommaren 2019 har varit ett intensivt lägerår för FMU och FMU:s samarbetspartners. 3 barnläger, 2 tonårsläger, 1 familjeläger, 1 scoutläger (med sammanlagt ca 460 deltagare och ledare) blev summan av lägersommaren. Det är verkligen ett privilegium att få samla dessa barn, ungdomar och familjer i Guds namn och få tjäna dem till ande, kropp och själ. Vi är oerhört tacksamma för alla frivilliga ledare som ställt upp och gett av sin tid och sin kraft. Utan de frivilliga ledarna vore det omöjligt att ha dessa läger. Vi får be att det som dessa deltagare fått vara med om och fått höra skall få slå rot och bära frukt i deras liv.

Familjeläget på Sjömansro utanför Hangö ordnades i mitten av juli. Vi frågade Filip Levälahti, lägerchef tillsammans med Fanny Backman, hur det kom sig att kyrkorna slog påsarna ihop.

– Det är enbart dumt om församlingar kämpar med samma sak på olika håll när den enkla lösningen är att göra saker tillsammans, säger Filip Levälahti.

Förutom familjeläget så har de lokala pingstförsamlingarna i södra Finland och FMU även gemensamma barn- och tonårsläger. Orsaken är att effektivt kunna utnyttja resurserna bättre när det gäller ledare och plats.

Familjeläget har varit gemensamt sedan start för tre år sedan.

– I år var vi kring 55 personer. 22 barn och 33 vuxna, säger Filip Levälahti.

Kan du nämna några höjdpunkter, Filip Levälahti?

– För mig är hela läget mer eller mindre en höjdpunkt. Att bara få sitta och prata med andra är ju en upplevelse i sig. Att sedan få göra det på en så fantastisk plats som Sjömansro och i det vädret vi hade gör ju inte saken värre direkt.

Levälahti hoppas på ett familjeläger nästa år också.

– Vi har redan bokat plats och datum, 16-19 juli på Sjömansro.

Midvinterveckan

Midvinterveckan (MVV) är ett nyårsläger för ungdomar som ordnas varje nyår. I över 80 år har ungdomar och unga vuxna kommit på MVV och blivit rikligt välsignade så vi vet att detta är något att satsa på! I år kommer vi att ordna Midvinterveckan i Jakobstad.

Dessa läger är stora evenemang och kräver en hel del resurser; ekonomiska, mänskliga och andliga. Och nu kanske du undrar vad detta har med dig att göra?

Andliga föräldrar - Vi behöver äldre människor från de lokala församlingarna att komma som kan vara stöd för de som är engagerade i MVV. Ta gärna kontakt med lägerchefen för mera info.

Ekonomiskt kan man stöda oss genom att skicka in en gåva till kontot FI18 4958 0010 1095 55 och skriv Midvinterveckan i meddelandet.

Stöd en deltagare - Midvinterveckan har inga fasta avgifter för att alla ska kunna delta oavsett ekonomiska möjligheter. Självkostnadspriset ligger på 150€ per deltagare. Skriv Stöd MVV deltagare i meddelandet.

Skicka med en ungdomsledare - Vi vill uppmuntra församlingarna att skicka era ungdomsledare på Midvinterveckan. När det finns en koppling till den lokala församlingen kan vi tillsammans arbeta mot samma mål.

Praktiska saker - Man kan även komma och hjälpa till med en hel del olika saker som till exempel kökshjälp, städning och nattvakt (om man är myndig).

Är man intresserad av att bidra på något annat sätt än ovan nämnda får man gärna ta kontakt.

LÄGERCHEF ÄR ALAN KONGARI
ALAN.KONGARI@GMAIL.COM
0400 397 606

KDS

Kristendomsskolan, eller KDS som den kallas i folkmun, är Missionskyrkan i Finlands och Finlands Svenska Baptistsamfunds gemensamma skriftskoleläger för ungdomar mellan 14-17 år. KDS är uppdelad på tre årskurser plus ett hjälpledarskolningsår. Varje årskurs är tänkt att ge en stadig grund i kristen tro och vägledning i personligt lärjungaskap. Första året går igenom den kristna trons grunder, andra året gräver djupare i bibeln och tredje året fokuserar på det personliga lärjungaskapet. Om man önskar gå ett fjärde år genom hjälpledarskolningen får man lära sig ta ansvar både för andliga och praktiska saker under lägret så som andakter, väckning, lovsång, lekar med mera. Vi försöker under KDS balansera djup bibelundervisning med lättare aktiviteter och fritid för att främja gemenskap och vila mellan varven.

KDS har en balanserad ledarbas med många olika gåvor från de båda samfundet som kommer till uttryck i både undervisning och fritidsaktiviteter. Ledarna håller egna samlingar och går igenom frågor som kan komma upp genom lägrets gång, med mål att skapa en så trygg miljö för ungdomarna att vistas i som möjligt. Vi hoppas på fortsatt förtroende från föräldrar att få ta hand om era ungdomar under KDS 2020.

Kristendomsskolan 2020 planeras preliminärt till 10-19.7 på Hummelholmen i Monäs.

Obs! även om din ungdom är något år äldre, men inte varit på KDS tidigare så önskar vi att de börjar på första årskursen för att vi skall kunna erbjuda ett så helt paket som möjligt. Specialfall kan tas upp med huvudansvariga eller via Samfundsledarna.

Änkor och barn får hjälp i Burundi

**Ekumeniska ansvarsveckan 20-27 oktober 2019 utmanar oss att
hjälpa sårbara flyktingar för att de skall klara sig.
Insamlingen tillfaller i år Finlands svenska Pingstmissions integreringsprojekt i Burundi.**

I år vill vi under ansvarsveckan stöda änkor och barn i republiken Burundi. Burundi är ett litet vackert land som höjer sig i tusentals kullar och berg ovanför Tanganyikasjöns strand. Många år av inbördeskrig har fört burundier som flyktingar till de närbelägna grannländerna. Under de senaste tio åren av fred, har över 600 000 burundier som levtt årtionden i flyktingläger i grannlandet Tanzania, förts tillbaka till Burundi, till sina faders land. De har blivit medellösa nybyggare i ett tätbefolkat land, där fattigdom, hungersnöd och malaria slår hårt mot dem. Hälften av landets befolkning är under 17 år och många av de nyinflyttade kan inte landets skolspråk som är franska.

Man beräknar att Burundi nu har 12 miljoner invånare, på ett område som motsvarar en tolfedel av Finlands yta. Burundi är bland de fyra fattigaste länderna i världen. Den odlingsbara jorden räcker inte till för alla.

HJÄLP TILL INTEGRATION

Finlands svenska Pingstmission har sedan 2009 med statligt projektunderstöd via Frikyrklig samverkan kunnat bistå många återflyttande långtidsflyktingar att bli integrerade i det lokala samhället. Vi har samarbetat med pingstkyrkans i Burundi sociala och humanitära organisation CEPBU. Bland de flyktingar som har återvänt till Burundi under de tre senaste åren finns det många medellösa änkor och barn. 120 av de änkor som fått hjälp att slå tegel och bygga hus med jordgolv i kommunen Nyanza Lac, intill området Ruseka, saknar ännu dörrar och fönsterluckor till sina hus. Det betyder otrygghet. De är tacksamma över att ha fått tak över huvudet; det statsstödda projektet har gett dem plåttak. Under de tre senaste åren minskades statsstödet drastiskt, vilket gjorde att projektet inte längre kunde ge dem den starthjälp som getts till tidigare inflyttade hushåll (myggnät, jordbrukshackor, utsäde, bananplanta, kärl för vatten och matlagning mm.). Nu har projektet avslutats.

Vi har fått ett hem att bo i. Men vi har mat bara för ett mål om dagen.

KAMP MOT MALARIA OCH FATTIGDOM

Änkorna har försökt finna arbetsmöjligheter på grannars åkertäppor för att kunna få mat till familjen. De har burit vatten till hemmet och tagit hand om barnen. Många av barnen har blivit utanför skolgången. Malarian är ett gissel, den är endemisk i Burundi. Det finns våtmarker i närheten av bosättningsområdet och mygg som sprider hjärnmalaria. Tidvis drabbas hela befolkningen i området av kolera och tyfusepidemier. Med gemensamma krafter har byns befolkning hjälpts åt att dra vatten till

nybyggarna från en källa som ligger högre upp i bergen. Nu finns det kranar som ger gott vatten, men man skulle behöva bygga upp vattencisterner av sten och cement som komplement till kranarna. Priset på cement och virke har skjutit i höjden, det måste importeras från Tanzania.

Ensamma tonårsflickor (och enstaka pojkar) har fått sömnadsutbildning och var sin trampsymaskin och de kan nu därför förtjäna sitt uppehälle genom att sy dräkter i små enkla ateljéer invid vägen eller torget. Det finns ännu rum för fler sömmerskor där. Den lokala grundskolan behöver rustas upp efter termitangrepp. Att blanda cement i rödleran och rappa väggarna hjälper.

VÄDJAR OM EN EXTRAINSATS

Vi är glada över att under tio års tid ha kunnat bistå de mest utsatta av de återvändande flyktingarna i

Nyanza Lac-provinsen. Det har visat sig att dessa har klarat av att småningom få det bättre ställt med överlevnadsmöjligheterna. De tre senaste årens bistånd har emellertid inte kunnat nå målsättningarna. Nu önskar vi därför göra en extra insats för dessa människor som inte fått tillräcklig starthjälp för att kunna klara sig. Den riksomfattande ekumeniska ansvarsveckan pågår den 20-27 oktober 2019. Frikyrklig Samverkan deltar i ansvarsveckan och gör en insamling för att ge sårbara familjer i Burundi dörrar och fönsterluckor till sina hus, myggnät, utsäde, höns samt undervisning i hygien, hushållsarbete och odling.

Med biblisk terminologi vill vi dela med oss av vårt goda för att "ge husvillan härbärge och hungriga mat" i Burundi, genom att sårbara flyktingar kan få hjälp till självhjälp.

TEXT & FOTO: KERSTIN SIVONEN

Det fattas bara dörrar och fönster!

Ensidig kost ger runda barnamagar.

Inbetalning kan göras till **Frikyrklig samverkan FS rf.**

Bankförbindelse: FI51 4970 4420 0356 69

Referensnummer: 20190

Penninginsamlingstillstånd: RA/2017/1099 2.11.2017 - 1.11.2019

(hela Finland utom Åland) samt

ÅLR2019/1770 4.3-31.12.2019 (Åland)

MISSIONS- OCH BISTÅNDSGRUPPEN (MBG)

Under många år har MKF haft en viktig arbetsgrupp som inte alltid gjort så stort väsen av sig, utan jobbat i det tysta bakom kulisserna. Gruppen har jobbat med lokalförsamlingarnas gemensamma missions- och biståndsåtaganden.

Biståndsfrågorna har under senare år tagit en stor del av tiden i anspråk. Ibland har frågornas karaktär framtvingat snabba beslut och ageranden. Missionen och de utsändas situation och välmående har också varit en viktig aspekt att se på, liksom hanteringen av nya gemensamma missionsprojekt, ekonomi, tillstånd, försäkringar och relationen till samarbetspartners.

Utöver detta har en del församlingar sina egna missionsarbeten som man lokalt jobbar med och stöder. Dessa arbeten har MBG- gruppen inte haft på sitt bord.

Under den närmaste tiden kommer frågan om det gemensamma MKF- missionsarbetet att lyftas upp till samtal. Vi önskar hitta gemensamma strukturer för lokalförsamlingarna och nya missionsprojekt. Vi vill också se över nuvarande missionsanställningar, samt grunna på hur vi bäst kan stödja tidigare biståndsmottagares fortsatta arbete. Frågan om MBG- gruppens sammansättning och funktion och inte minst utmaningen att tillsammans kunna stödja inhemska "missionssatsningar" behöver även belysas.

Bilden är tagen i samband med Missions-och biståndsgruppens senaste möte i september 2019 hemma hos familjen Sandås. Från vänster: Daniel Tunér, Matias Sandås, Håkan Björklund, Gunilla Sand, Ture Huhtamäki och Bjarne Rönnqvist.

ABOU CAMARA (GAMBIA) TILL FINLAND I VINTER

Abou Camara som leder och är huvudansvarig för arbetet i Gambia är inbjuden till oss i Missionskyrkan i Finland, den 10-26 januari 2020.

Abou kommer att medverka i pastorsmötet på Sjömansro samt på samfundsstyrelsens, missionsgruppens och pastorsgruppens gemensamma samlingar som hålls där under den andra weekenden i januari. Pastorerne fortsätter att hålla sitt årliga möte efter weekenden.

Resten av tiden i Finland kommer Abou att besöka olika församlingar där han både predikar och informerar om arbetet i Gambia.

GEMENSAM SOMMARKONFERENS 2020

Planeringen av Frikyrkornas gemensamma sommarkonferens pågår som bäst.

Konferensplats är Variska Skolcentrum i Vasa.

Sommarkonferensen hålls under tiden 11-14 juni 2020.

SAMTALS OCH PLANERINGS-DAG FRAMFLYTAD

Samfundsstyrelsen har många stora frågor på sitt bord just nu och uttryckte på sommarens MKF- årsmöte en önskan om att ett gemensamt forum för alla MKF- församlingarna skulle ordnas.

Årsmötet beslöt därför att ordna en gemensam samtals-, planerings- och inspirationsdag under Allhelgonahelgen i Tammerfors. Tyvärr har den inplanerade dagen blivit inhiberad på grund av att andra större arrangemang krockar med tidpunkten.

För att komma vidare med frågorna beslöt därför samfundsstyrelsen att träffa både missions- och biståndsgruppen samt pastorsgemenskapen i januari 2020.

SPRID JULGLÄDJE MED JULTIDNINGSPAKETET FRIDSSTJÄRNAN / JulDagen

I början av december kommer jultidningen Fridsstjärnan att distribueras till församlingarna.

Vi vill gärna rekommendera lokalförsamlingarna att dela ut tidningarna. Bifoga gärna en egen skriven hälsning, så nås många människor som vanligtvis inte finns med på era sammankomster.

8-9.11 2019 - VASA

Kör helg för dig 6-10 år

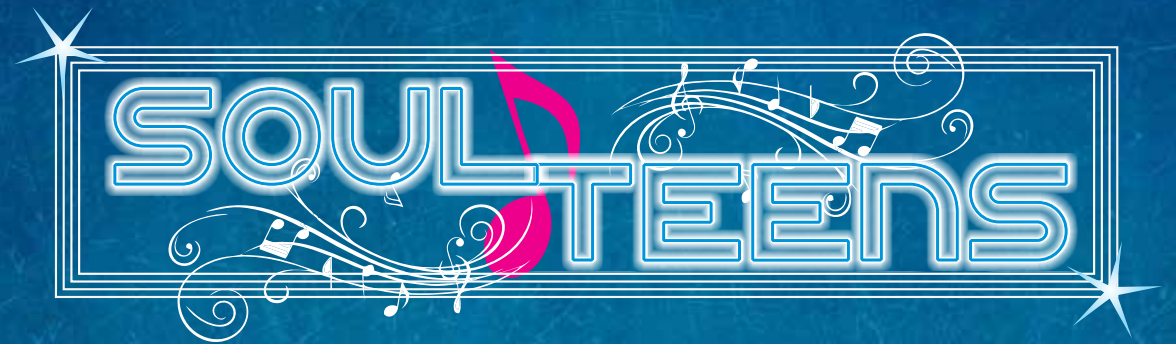
Gäst dirigent: Ragnhild Hiis Ånestad
(Oslo Soul children / Soul Teens)

Medverkande: Mikael Svarvar, Elna Romberg

Info: www.fmu.nu

Arrangör: FMU, MKV

8-9.11 2019 - VASA

Kör helg för dig 11-16 år

Gäst dirigent: Ragnhild Hiis Ånestad
(Oslo Soul children / Soul Teens)

Medverkande: Mikael Svarvar, Elna Romberg

Info: www.fmu.nu

Arrangör: FMU, MKV

Sommarkonferensen samlade stora skaror

Sommarkonferensen 2019 hölls tillsammans med Finlands svenska Pingstmission under sista veckoslutet i juni, i Jakobstad. Konferensen var mycket välbesökt, som mest räknade arrangörerna att cirka 1000 personer var samlade på lördag kväll. Det blev en fin folkfest där olika åldrar trivdes tillsammans i de aktiviteter som fanns tillgängliga för dem.

Missionskyrkans samarbete med Pingströrelsen kring sommarkonferensen börjar uppskattas mer och mer. Samarbetet har skapat större volymer och mer resurser, något som gett mersmak för varje gång.

På årets konferens kunde vi räkna in 200 barn under 15 år, vilket var ett resultat av satsningen på barnen och tweensen. Många föräldrar uttryckte stor tacksamhet för årets fokus på de unga och familjerna.

Temat för årets konferens, "Ge det vidare", var ett tema som berördes i de olika budskapen under helgen. Som gästtalare hade Mika Yrjölä, pastor i finska Salemförsamlingen i Helsingfors, inbjudits. Han undervisade i början av konferensens samlingar. Mika predikade om att det finns hopp för Guds folk! Stadsdirektör Kristina Stenman framförde även stadens hälsning i inledningsmötet.

Konferensen inleddes med en samling för ledare och ansvarspersoner i lokalförsamlingarna. 130 personer från både Missionskyrkans församlingar och Pingstkyrkorna möttes. Mika Yrjölä, som undervisade, berörde församlingens uppgift i vår tid och hur viktigt det är att ledarna lever i förändring.

Under de övriga konferensdagarnas samlingar var det samfundens egna pastorer som ansvarade för undervisningen.

I söndagens avslutningsgudstjänst ordinerades församlingsarbetarna; Roger Andersson (Vasa- Borgå), Markus Linde (Sundom), Maria Nikander (Ekenäs) samt Barbro Österberg (Sibbo), som MKF- pastorer. Årets sommarkonferens gjorde ett plusresultat, som de båda samfunden kunde dela på.

MKF:s- och FMF:s årsmöte

I samband med sommarkonferensens första dag (torsdag) höll MKF och FMF sina årsmöten i Ebeneserkyrkan. Totalt 59 röstberättigade ombud fanns på plats. Förutom sedvanliga ärenden såsom; verksamhetsberättelse, verksamhetsplan, ekonomi, budget, bokslut och revisionsrapport, godkändes även en motion som fanns inlämnad. Motionen godkändes med tre fjärdedels majoritet och leder till att en justering av stadgarna görs under hösten. Förändringen innebär att styrelseledamöternas och samfundsledarens begränsning av antalet mandatperioder avskaffas.

I valet av styrelsemedlemmar blev Markus Pettersson (Jakobstad) och Jean d'Amour Banyanga (Borgå) invalda och som styrelsens ordförande fick Petra Sten förnyat förtroende.

För övrigt informerades om olika MKF- relaterade frågeställningar och utmaningar såsom; den framtida ledningsfunktionen, mission- och bistandsfrågor samt informationsmaterial.

Barnen och ungdomarna

Parallellt med konferensens program pågick barnens egen konferens från torsdag till söndag för barn i åldern 4-10 år. Barnkonferensen hade ett eget område för barnmöten, aktiviteter och olika workshops. Trivsel, trygghet, åldersindelning och valmöjligheter har varit ledord i förberedandet av barnens program. Alexandra och Emmanuel Hyllerud från Sverige var barnkonferensens huvudgäster. Dessutom ställde cirka 90 olika lokala barnledare upp. Som mest deltog 130 barn i barnkonferensens samlingar.

Också tweensen i åldern 11-14 år, hade en egen fartfylld konferens. Samlingarna började alltid med någon lek eller en tävling. Sedan var det lovsång och en 15-20 minuters undervisning som berörde temat "Ge det vidare". "Låt ingen se ner på dig för att du är ung, utan var en förebild för de troende i allt du säger och gör, i kärlek, tro och renhet". 1 Tim 4:12

Ett jättestort och varmt tack

Ett stort tack till alla som kom och gjorde årets sommarkonferens till den folkfest som den blev och framför allt riktar vi vårt uppriktiga tack till Ebeneser- och Elimförsamlingarna i Jakobstad samt Pingstkyrkan i Nykarleby. Ni gjorde en enormt fin arbetsinsats!

STORT TACK TILL ER ALLA!

På Väg

Höstinsamlingen 2019

Oktober månad betyder att höstsäsongen är i full gång och att församlingarnas verksamhet är intensiv. Vi får hoppas, tro och be att all den tid och alla de resurser som satsats tidigare, får vara frön som mognar till skörd.

Vi fortsätter också be om att allt det arbete som kanaliseras genom MKF får bli till rik välsignelse både hemma och i Finland.

Höstinsamlingen, som detta år pågår under oktober månad, är en gammal tradition som praktiserats i Fria Missionsförbundet och i Missionskyrkan i Finland under långa tider. Insamlingen brukar också kallas: "en dagsinkomst till missionen".

MKF- styrelsen önskar utmana alla att komma med i en, som vi hoppas, extra stor höstinsamling till stöd för Missionskyrkan i Finlands arbete.

Vi är enormt tacksamma för allas engagemang och stöd!

Bild: Jonas Ahlsvéd

Penninginsamlingsställstånd Hela landet med undantag av Åland: RA/2017/993 Åland: ÅLR 2018/10310

Mottagarens kontonummer Saajan tilinnumero	FI57 4055 1020 2570 71	IBAN FI57 4055 1020 2570 71	BIC HELSFIHH
Mottagare Saaja	Missionskyrkan i Finland Torngatan 4 10600 Ekenäs	Använd referens 71110 eller märk: Höstinsamlingen	
Betalarens namn och adress Maksajan nimi ja osoite			
Underskrift Allekirjoitus		Ref.nr. Viitenro.	71071
Från kontonr Tilitä nro		Förf.dag Eräpäivä	EURO

Betalningen förmedlas endast till mottagare i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit

Maksu välitetään saajalle vain Suomen Kotimaan maksuväilityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.

BANKEN PANKKI